

בעזרת השם יתברך

זֶהַר הַקִּדּוּשׁ
עַם כִּדּוּשׁ
חֲזִירַת אִישׁ

פֶּדֶשֶׁת וִינָא

כֵּן

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563**

היכל הקודש

מאנסי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551**

היכל הקודש

בני ברק

**רחוב ירושלים 2
052.760.5715**

היכל הקודש

וויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1852**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299**

היכל הקודש

בלומינגטון

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צוהען די

הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נרפס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש

**2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691
www.BreslevCenter.com**

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

**מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com**

תַּקְדָּמָה

שְׁטײט אין פֿסוק (משׁלִי כב, כט): "חֲזִיתַי אִישׁ מְהִיר בְּמַלְאכָתוֹ" ווען דו זעסט אַ מענטש וואס איז פֿלינגק אין זיין אַרבעט, זאלסטו וויסן - "לִפְנֵי מַלְכִּים יִתְיַצֵּב" ער וועט צום סוף שְׁטײן פאר קעניגן, זאגן אונז די הייליגע חכמים (שיר השירים רבה א, ה): "אֵלֹו הַצַּדִּיקִים" דאס מיינט מען די צדיקים, "שֶׁהֵם עוֹסְקִין בְּמַלְאכָתוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא" וואס זיי באשעפטיגן זיך אין די אַרבעט פונעם אייבערשטן; זיי ברענגען צוריק נשמות ישׂראל צום הייליגן באשעפער, זיי זאלן גיין אין די וועגן פון די תּוֹרָה.

דאס געפונען מיר אַן אַ שיעור מאַל אינעם הייליגן ספר זוהר, דאס גרויסקייט פון די צדיקים וואס זיי לעבן מיט די תּוֹרָה, זיי לעבן מיט'ן הייליגן באשעפער; זיי זענען זוכה ביים סוף: "לִפְנֵי מַלְכִּים יִתְיַצֵּב" זיי וועלן זיך זען מיט'ן לעבעדיגן באשעפער, "בֶּל יִתְיַצֵּב לִפְנֵי חֲשָׁכִים".

וויבאלד מיר האבן געהערט אלע יארן ווי מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז משתוקק עס זאל ארויסקומען א פירוש אויף זוהר וואס אפילו קליינע קינדער וועלן קענען לערנען און פארשטיין, האבן מיר בס״ע תא דשמיא געשריבן א לייכטע פירוש אויפ'ן ספר זוהר, וואס אפילו פשוט'ע מענטשן זאלן דאס קענען לערנען און פארשטיין, און באקומען א חשק צו לערנען דעם הייליגן ספר.

בײַ די וועלט איז אנגענומען, אויב מען לערנט זוהר איידער מען איז פערציג יאר אלט - קען מען משוגע ווערן, אבער מוהרא"ש פלעגט שפעטן דערפון; מוהרא"ש האט געזאגט: "עס איז נישט אמת, מען ווערט נישט משוגע פון לערנען זוהר, משוגע ווערט מען אויב מען טוט עבירות חס ושלום, און אויב מען לערנט זוהר ווערט מען א גרויסער צדיק".

איך האב א נאמען געגעבן דעם ספר: "חֲזִיתַי אִישׁ". מיר געפונען כמעט פאר יעדע שטיקל זוהר דעם לשון 'תא חזי' - קום און זע, עס שטייט פון צדיקים, אין גמרא איז דא דער לשון 'תא שמע' קום און הער, אבער אין זוהר הקדוש איז דער לשון 'תא חזי' קום און זע, ווייל דער הייליגער ספר זוהר עפנט אויף די אויגן, מען זאל זען מיט די אויגן דעם אייבערשטן אין יעדן זאך. "חֲזִיתַי" איז מ'לשון 'תא חזי', און אינעם ווארט אי"ש איז מ'רומז די נאמען פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו וואס האט זיך מוסר נפש געווען פאר מיר, ער האט רחמנות געהאט אויף מיר,

מִיָּד מִקְרֵב גְּעוּוּעַן צוּם בּוֹדֵא כָּל עוֹלָמִים און מִיר גֵּעֵפֶנְט דִּי אױגן אײַך זאַל שְׁפִירן דַּעַם
אײַבערשטן און זַען אײַן יַעֲדֵע זאך רוֹחַנִּיּוֹת אַלקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אױך איז מְרוּמָז אײַנעם וואָרט אײַש דִּי נאָמען פון מײן זײַדע, קארל־סבורגער רב, רב־
יִחְזַקְאֵל רוּטָה זְכוּתוֹ יִגן עֲלֵינוּ, וואס ער האט אין מִיר אַרײַנגעלײגט אַ גְּלִיסְטֵענִיש
צוּם הײלִיגן סֵפֶר זוהר. אײַך האב זוכה געווען צו לַעֲרַנֶּען מִיט אים פון אַלֶּס קִינֵד
בְּחִבְרוּתָא פֶּאר לֵאנְגֵע יאָרן דַּעַם הײלִיגן סֵפֶר זוהר, אײַך האב זוכה געווען צו זיצן גאנצע
וואכן אין מַעֲרַת רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי אין מִירוֹן מִיט אים, און באקומען אַ שְׁטִיקֶל טַעַם,
אַ שְׁטִיקֶל גַּעפִּיל - צו דִּי הײלִיגֵע זאכן, אױך איז מְרוּמָז אײַנעם וואָרט אײַש מײן נאָמען.

דער אײַבערשטער זאל העלפֿן, דורך לַעֲרַנֶּען דַּעַם הײלִיגן זוהר זאלן מִיר אַלֶּע ווערן
צוגעקלעבט צום אײַבערשטן. אזוי ווי דער הײלִיגער צִדִּיק רַבִּי בְּרוּך'ל פון מעזיבז
זְכוּתוֹ יִגן עֲלֵינוּ האט געזאגט פֿשט אײַנעם שער הזוהר: "זֶה סֵפֶר הַזוהר אֲשֶׁר חִבֵּר
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זְכוּתוֹ יִגן עֲלֵינוּ", האט ער געזאגט: "זֶה סֵפֶר", דער
דײַמאַנט, "הַזוהר", וואס שײַנט אין אַלֶּע וועלטן, "אֲשֶׁר חִבֵּר", עס באהעפט אײַדישע
קִינֵדער צום הײלִיגן באשעפער, "הַתְּנַא", עס לַעֲרַנֵט אונז אז עס איז דא אַ באשעפער,
דאס האט מחבר געווען דער הײלִיגער "רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זְכוּתוֹ יִגן עֲלֵינוּ",
ברוך י' ל' עוֹלָם אֱמֶן וְאָמֵן.

אַ תְּפִירָה פֶּארן לערנען זוהר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּזִכּוֹת וּוָאס אײַך לַעֲרֹן דַּעַם
הײלִיגן סֵפֶר זוהר, וואס רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי האט געזאגט, אז דורך
לַעֲרַנֶּען דַּעַם הײלִיגן זוהר וועט מען ארויסגיין פון גלות - זאל אײַך זוכה
זײַן אַרויסצוגיין פון מײן אײַגענע גלות; אײַך זאל אפֿלאזן אַלֶּע נאַר־שְׁקִיטֵן
און אָנהויבן לַעֲבֹן מִיט דִּיר, אײַך זאל זוכה זײַן דִּיך צו שְׁפִירן. און בְּזִכּוֹת
וואס אײַך לַעֲרֹן דַּעַם הײלִיגן זוהר - זאל מִיר לִיכְטִיג ווערן מײנע אױגן,
אײַך זאל האבן אַ קלאַרע לױטערע אַמונה, אײַך זאל לַעֲבֹן מִיט דִּיר, און
קײנמאל נישט פאַרגעסן פון דִּיר.

זוהר הקדוש פרשת ויצא, דף קנא ע"ב

(בראשית כט) וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָאָר בַּשָּׂדֶה וְגו'. רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים ג) מְזֻמָּר לְדָוִד בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבֻשָׁלוֹם בְּנוֹ.

האי קרא אתערנו ביה חבריא. אבל מזמור לדוד, אמאי קאמר שירה, אי בגין דבריה איהו דקם עליה, קינה יתיר מפעי ליה, דהא אבאיש עלוי דבר נש ועיר מקריבוי, מדאחרא סגי.

חזית איש

עם שטייט אין פסוק, ווען יעקב אבינו איז אנטלאפן פון עשו (בראשית כט, ב): 'וַיֵּרָא' און ער האט געזען, 'וְהִנֵּה' און אט, 'בָּאָר בַּשָּׂדֶה' א פרונעם איז אין פעלד, וגו'.

יסורים ברענגט צו חיי עולם הבא

רבי יהודה פתח ואמר, רבי יהודה האט געעפנט און געזאגט, מיר געפינען אלץ אין זוהר דעם לשון 'פתח ואמר', ווייל די הייליגע צדיקים ווען זיי האבן געזאגט די סודות התורה - האבן זיי געעפנט די הימלען, עס איז געווארן א הייליגקייט אויף די וועלט, עס שטייט אין פסוק (תהלים ג, א): 'מְזֻמָּר לְדָוִד' א געזאגט צו דוד המלך, 'בְּבִרְחוֹ' ווען ער איז אנטלאפן, 'מִפְּנֵי אֲבֻשָׁלוֹם בְּנוֹ' פון זיין זון אבשלום וואס האט מורד געווען אין אים.

האי קרא אויף דעם פסוק, אתערנו ביה חבריא האבן שוין די חברים - די הייליגע חכמים - אויסגעשמועסט; די גמרא פרעגט (ברכות ז:), דוד המלך האט געלויבט דעם אייבערשטן, אויף די צרה וואס דער נביא האט אים פאראויס געזאגט אז עס גייט קומען ביי אים אין שטוב, אז דאס איז זיין זון. אבל אבער נאכאלץ איז זייער שווער צו פארשטיין וואס שטייט אין פסוק 'מְזֻמָּר לְדָוִד' א געזאגט צו דוד, אמאי קאמר שירה, פארנוואס האט דוד געזינגען א געזאגט צום אייבערשטן? אי בגין דבריה איהו דקם עליה אויב וועסטו וועלן ענטפערן וואס די גמרא ענטפערט, אז וויבאלד דער וואס איז אויפגעשטאנען קעגן אים איז זיין אייגענע זון און נישט קיין פרעמדער, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן דארט - קינה יתיר מפעי ליה וואלט ער געדארפט אסאך מער קלאגן, דהא אבאיש עלוי דבר נש ווייל עס טוט מער וויי פארן מענטש ועיר מקריבוי א קליינע צער פון זיינעם א נאנטער - מדאחרא סגי ווי א גרויסע ווייטאג פון א פרעמדער; דארף מען פארשטיין, אויף וואס האט דוד המלך געדאנקט דעם אייבערשטן?

אַלֶּא, מִזְמוֹר לְדָוִד, אָמַר שִׁירָה, וְהָכִי בְּעֵי דָוִד, דְּחָשִׁיב דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא סָלִיק לֵיה חוּבוֹי לְחַהוּא עֲלָמָא. בִּינּוֹן דְּחָמָא,
דְּחָכָא בְּחַאי עֲלָמָא בְּעֵי לְמַגְבִּיה מְנִיה, חֲרִי.

חַוִּית אִישׁ

אַלֶּא 'מִזְמוֹר לְדָוִד', נָאָר דָּאס וואס שְׁטֵיט אין פֿסוק א געזאנג צו דָּוִד - אָמַר
שִׁירָה מֵינִט מֵעַן אַז דָּוִד האט געלויבט דעם אייבערשטן, וְהָכִי בְּעֵי דָוִד און דָּאס
האט דָּוִד געוואלט, דְּחָשִׁיב דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סָלִיק לֵיה חוּבוֹי לְחַהוּא עֲלָמָא
ווייל דָּוִד הַמֶּלֶךְ האט מורא געהאט אַז דער אייבערשטער וועט אַוועק לייגן די
פֿגם פון די עבירה וואס ער האט געטון, און אים שטראפן אויף יענע וועלט,
בִּינּוֹן דְּחָמָא אָפֿער ווען דָּוִד הַמֶּלֶךְ האט געזען, דְּחָכָא בְּחַאי עֲלָמָא בְּעֵי לְמַגְבִּיה
מְנִיה אַז ער גייט אריבער די גרויסע צָרָה, אַז זיין אייגענע זון אבשלום האט
געמאכט אן אויפֿשטאַנד קעגן אים, חֲרִי האט ער זיך געפֿרייט, ווייל אַזוי וועט
ער אָפֿקומען אויף די וועלט, און זוכה זיין צו עולם הַבָּא.

מוֹהֲרָא ש"ש שְׁרִיבֶט אין זיין צוואה (צוואת מוהר"ש, אות יד), חז"ל זאגן (בראשית רבה ט): "טוב מאד
זו מדת ישורין", די יסורים וואס א מענטש האט איז זייער גוט פאר אים, שְׁעַל יְדִיה הַבְּרִיּוֹת
בָּאִים לְחַי עוֹלָם הַבָּא", ווייל דָּאס ברענגט אים צו חיי עולם הַבָּא, און דערציער דארפֿט איר
זיך פֿרייען אַז איר באקומט די יסורים וואס וועט אויסלייטערן אייער גוף פון אלע שְׁלֵעֲכָטֶע
זאכן וואס האבן זיך אָנגעקלעבט אין איר.

געדענקט גוט וואס די חז"ל זאגן (ברכות ה.): "כֹּל שֶׁהִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָפֵץ בּוֹ, מְדַבָּא בְּיִסּוּרִין.
וְאִם קָבְלוּ בְּאַהֲבָה, יֵרָאָה זֶרַע יִצְרָאֵל יָמִים" - וועם דער אייבערשטער האט ליב, שיקט ער
אים יסורים, און אויב דער מענטש איז עס מקבל בְּאַהֲבָה, וועט ער האבן גוטע קינדער און
א לאנג לעבן.

מיינע טייערע קינדער און תלמידים, וואס זאל איך אייך זאגן? איר קענט זיך נישט פארשטעלן
וויפיל יסורים און עגמת נפש איך האב געליטן אויף דער וועלט, איך האב ממש נישט געהאט
קײן איין גוטן טאג אין מיין לעבן, אן קיין גזמא. איך האב יעדן טאג געוויינט פון די פילע
צער און עגמת נפש וואס איך האב געהאט פון אלע זיטן, פון אינעווייניג און פון אינדרויסן.
אָפֿער איך האב זיך שטענדיג געטרייסט מיט דעם אַז בְּרוּך ה' איך גלייב אינעם אייבערשטן,
איך ווייס אַז אלעס האט א פונקטליכער חשבון, אלעס ווערט געפֿירט מיט א געוואלדיגע

תו, דחמא דעלאי מניה הוו בעלמא, דקא ברחו, ובדחיו
 בלחודייהו. יעקב ערק, דבתיב (הושע יב) ויברח יעקב
 שדה ארם, וערק בלחודוי. משה ערק, דבתיב (שמות ב) ויברח

חזית איז

השגחה פרטית, און איז בין נאר אנטלאפן שטענדיג צום אייבערשטן, און נאר דאס האט מיר
 געהאלפן איבערקומען מיינע צרות און יסורים.

דעריבער זאלט איר אויך טון די זעלבע, איר זאלט חס ושלום נישט האבן קיין טענות אויפן
 אייבערשטן, זיך נישט אפרעדן אויפן אייבערשטן. געדענקט וואס די חז"ל זאגן (תנחומא תצא)
 "צריך האדם להחזיק טובה להקדוש ברוך הוא בזמן שהיסורין באין עליו, למה? שהיסורין
 מושכין את האדם להקדוש ברוך הוא" - א מענטש דארף ראנקען דעם אייבערשטן ווען ער
 שיקט אים יסורים. פארוואס? ווייל די יסורים שלעפן דעם מענטש צום אייבערשטן. נאך
 זאגן די חז"ל (ספרי ואתחנן) "יהא אדם שמח ב'יסורין יותר מן הטובה, שאילו האדם בטובה אין
 נמחל לו עוון שב'ירו, וב'יסורין נמחל לו" - א מענטש דארף זיך מער פרייען מיט די יסורים
 וואס ער באקומט ווי מיט די גוטס וואס ער באקומט, ווייל ווען א מענטש האט נאר גוטס וועט
 ער מיט דעם נישט אפוקומען זיינע עבירות, אבער ווען ער האט יסורים וועט דאס אפמערקן
 אלע זיינע עבירות.

זיך אויף דאס גוטס אין די צרה

תו נאך א פשט צו פארשטיין וואס איז דאס וואס דוד המלך האט געזינגען
 צום אייבערשטן ווען ער איז אריבער די צרה; דחמא דעלאי מניה הוו בעלמא
 דוד המלך האט געזען אז גרעסערע פון אים און חשוכ'ערע פון אים זענען
 אריבער דאס וואס ער גייט אריבער, דקא ברחו זיי זענען אויף אנטלאפן פון
 שלעכטע מענטשן וואס האבן זיי געוואלט שלעכט טון, ובדחיו בלחודייהו
 און זיי זענען אנטלאפן אליין, קיינער איז מיט זיי נישט מיט געגאנגען; יעקב
 ערק יעקב האט געדארפט אנטלויפן, דבתיב אזוי ווי עס שטייט אין פסוק
 (הושע יב, יג): 'ויברח יעקב שדה ארם' יעקב אבינו איז אנטלאפן קיין ארם,
 וערק בלחודוי און ער איז געלאפן איינער אליין. משה ערק משה רבינו האט
 געדארפט אנטלויפן, דבתיב אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (שמות ב, טו): 'ויברח'

מִשֶּׁה מִפְּנֵי פְרַעֲה, וְעָרַק בְּלַחֲדוּי. וְדוּד בָּרַח, כֹּל אִינוֹן שׁוֹלְטָנִי
אֲרַעָא, וְכֹל אִינוֹן גִּיבְרֵי אֲרַעָא, וְרִישִׁיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, בְּלָחוּ
עָרְקוֹן עֲמִיּה וְסַחְרִין לֵיהּ, מִימִינִיהּ וּמִשְׁמָאלֵיהּ, לְנִמְרָא לֵיהּ
מִכָּל סַחְרִין, בִּינוֹן דְּחִמָּא שְׂבָחָא דָא, אָמַר שִׁירְתָא.

חזית איש

מִשֶּׁה מִפְּנֵי פְרַעֲה' מִשֶּׁה אִיז אַנטלֶאפֿן פֿון פֿרַעֲה, וְעָרַק בְּלַחֲדוּי און עַר אִיז
גַעלֶאפֿן אַיינער אַליין. וְדוּד בָּרַח און ווען דוּד אִיז אַנטלֶאפֿן, כֹּל אִינוֹן שׁוֹלְטָנִי
אֲרַעָא זענען אַלע פֿירערס פֿון די לאַנד, וְכֹל אִינוֹן גִּיבְרֵי אֲרַעָא און אַלע שטאַרקע
גבורים פֿון לאַנד, וְרִישִׁיהוֹן דִּישְׂרָאֵל און אַלע פֿירערס ביי די אידן - בְּלָחוּ עָרְקוֹן
עֲמִיּה אַלע זענען מיט אים אינאַיינעם אַנטלֶאפֿן, וְסַחְרִין לֵיהּ און מען האט אים
אַרומגענומען - מִימִינִיהּ וּמִשְׁמָאלֵיהּ פֿון רַעכטס און פֿון לינקס, לְנִמְרָא לֵיהּ
מִכָּל סַחְרִין אים צו היטן פֿון אַלע זייטן; בִּינוֹן דְּחִמָּא שְׂבָחָא דָא, ווען דוּד האט
געזען ווי דער אַייבערשטער מאכט אים גוט אין די צור, אָמַר שִׁירְתָא האט ער
געזינגען צום אַייבערשטן 'מזמור לדוד'.

דאס איז וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן חלק א, סימן קצה) אויפן פסוק (תהלים ד, ב): 'בְּצָר
הִרְחַבְתָּ לִּי, הִינוּ שָׂגַם אִפְלוּ בַּהֲצָרָה בַּעֲצָמָה אִין דִּי צָרָה אַליינס, הָשֵׁם יתְבָרַךְ מִרְחִיב לָנוּ
מאכט דער אַייבערשטער גוטס, כִּי אִם יִסְתַּכַּל הָאָדָם עַל חֲסָדֵי ה' און אז מען וועט אויפֿזוכן

איש אמונות

מיין ליבער ברודער, מיין טייערער חבר, די לעבן איז אַנגעפֿילט מיט נסיונות,
ביטערנישן און צרות, ווארט נישט אז אַיינער זאל דיך קומען מחזק זיין
אָדער זיך מרחם זיין אויף דיר וכו', ווייל אויב דו וועסט נישט רחמנות
האבן אויף דיר - וועט דיר זיין נאך מער ביטער, דו דארפֿסט זוכן אין זיין
צרה עפֿעס גוטע זאכן, זוף אויף הרחבה אין אַלע זיינע איבערגייענישן, ווארט
נישט אויף אנדערע; וועסטו אַליין רחמנות האבן אויף דיר וועט דיר ווערן
ליכטיג, און אז נישט - וויל איך נישט זאגן און נישט טראכטן.

דער רבי איז מגלה א סוד ווי אזוי מען קען אריבערגיין שווערע מצבים, די
סוד פֿון "בְּצָר, הִרְחַבְתָּ לִּי". דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן חלק א, סימן קצה): "אם
יִסְתַּכַּל הָאָדָם עַל חֲסָדֵי ה'", אויב מען וועט קוקן אויף די חסדים וואס דער

דאס גוטס, יראָה וועט מען זען, שאַפֿלו בעַת שְׁהֶשֶׁם יתְּבָרַךְ מִצָּר לוֹ אז אַפִּילוֹ ווען מען מאַכט אים ענג, גַּם בְּהִצָּרָה בְּעֶצְמָה און אויף אַין די ענגשאַפֿט - הֵשֶׁם יתְּבָרַךְ מִרְחִיב לוֹ מאַכט אים דער אייבערשטער גוט, וּמַגְדִּיל חֶסֶדוֹ עִמּוֹ און טוט מיט אים גרויסע חֶסֶדִים, וְזֶה און דאס איז וואס דורך הַמֶּלֶךְ זינגט צום אייבערשטן: 'בְּצָר הִרְחַבְתָּ לִּי' אַין די ענגשאַפֿט האַסטו מיר ברייט געמאַכט, הִנֵּנוּ דאס הייסט, אַפֿילו בְּתוֹךְ הִצָּרָה בְּעֶצְמָה אַפִּילוֹ אַין די ענגשאַפֿט, אַין מיינע שוועריקייטן וואס איך גיי אריבער, נִתְּתָ לִי הִרְחַבָּה בְּתוֹכָהּ האַסטו מיר געגעבן מיט חֶסֶדִים, מַלְבָּד דאס איז אויסער, מַה שְּׂאֵנוּ מִצָּפִים שְׁהֶשֶׁם יתְּבָרַךְ יוֹשִׁיעֵנוּ וואס מיר שטייען און האַפֿן און בַּעֲטֵן אַז דער אייבערשטער זאל אונז העלפֿן, בְּקֶרֶב מִכָּל הַצָּרוֹת און אַרױסנעמען פון די צָרוֹת, וְיִיטִיב עִמָּנוּ מְאֹד און אונז גוט מאַכן, אַךְ אַפֿילו גַּם בְּהִצָּרָה בְּעֶצְמָה מִרְחִיב לָנוּ אָבֵעֵר אויף אַין די צָרָה אַליין מאַכט דער אייבערשטער אונז גוט.

אַין דעם שטיקל זעהן מיר אַ גרויסן סוד, מַעַן זאל דאָנקען דעם אייבערשטן אויף אַלעס וואס פֿאַסירט, אַפִּילוֹ אויף שְׁלֵעֲבָטָם, ווייל אזוי קומט מען אַפֿ אויף די וועלט וואס מען דאַרף אַפֿקומען.

נאָך אַ סוד זעען מיר, מַעַן זאל דאָנקען דעם אייבערשטן אויף די חֶסֶדִים וואס ער טוט, און אַפִּילוֹ ווען עס גייט אַריבער צרות זאל מען גוט קוקן אַין די צָרָה און טרעפֿן די חֶסֶדִים פֿונעם אייבערשטן און אים דאָנקען אויף דעם.

אִישׁ אַמוּנָה

אייבערשטער טוט; "יִרְאָה, שְׁאֶפֶלוּ בְּעַת שְׁהֶשֶׁם יתְּבָרַךְ מִצָּר לוֹ", אַפִּילוֹ ווען ער האט שווערע טעג, "גַּם בְּהִצָּרָה בְּעֶצְמָה הֵשֶׁם יתְּבָרַךְ מִרְחִיב לוֹ וּמַגְדִּיל חֶסֶדוֹ עִמּוֹ", זאל ער גוט קוקן, וועט ער זען אַז אַין די צָרָה מאַכט אים דער אייבערשטער גוט.

רעד נישט אויף דער וואס האט זיך מוסר נפֿש געווען פֿאַר דיר, פֿאַר דיין שידוך, פֿאַר דיין לעבן, פֿאַר דיין אידישקייט, פֿאַר דיין אַלעס, זיי נישט גיין פֿווי טובָה; און אַז איינער קומט צו דיר מיט לשון הרע - זאַלסטו זיך גוט אויסווינען צום אייבערשטן און אים בַּעֲטֵן דו זאַלסט נישט רעדן אויף איינער וואס האט דיר געהאלפֿן בעַת צָרָה.